

HLAS MISIE

Juni
1999

Jahrgang XXVII

Nr.3

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25 i Fax
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7.- sFr. Jährlich: **7x**

V předvečer velkého jubilea 2000

zveme vás

6. června 1999

na

českou národní

POUŤ

k Matce Boží

do Einsiedeln

Bohoslužbu slavíme v mariánské basilice.

Slouží a káže Msgr. Dr. Karel Vrána, docent na katol. teologické fakultě
Karlovy university.

PROGRAM POUTĚ

v Einsiedeln 6. června 1999

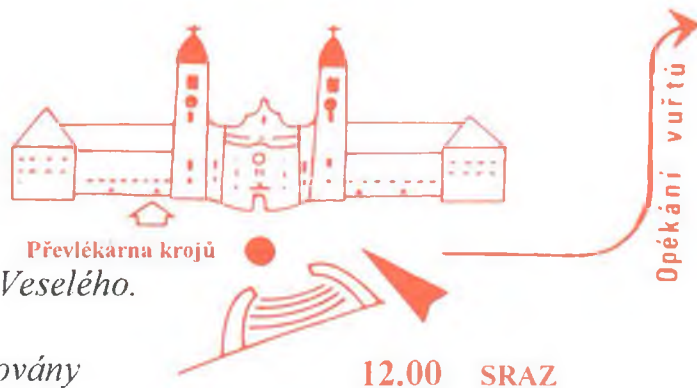
10,45 - 11,45 **Příležitost k přijetí svátosti smíření s Bohem** ve zpovědní kapli.
Vchod je z basiliky vpředu vlevo. Svátostí pokání slouží 4 kněží.

12,00 **Sraz** všech před basilikou a průvod do kostela. Přijďte v národních krojích! Kroje ráda poskytne paní Strub-Stupková. Tel.: 041-3701432 nebo její dcera Marie Stejskalová: 041-3404946- Gartenstr. 2, 6048 Horw.
Prostory k převlékání jsou vlevo od basiliky, v budově gymnasia.

12,15 Koncelebrovaná MŠE SVATÁ

Bohoslužbu slouží Mons. Dr. Karel Vrána,
prof. Karlovy university
Varhanní doprovod prof. Ottl Václav
Při mši svaté kromě našeho lidového zpěvu
zpívá sbor mládeže z Brna, pod vedením pana J. Veselého.

Pro krojované a pro brněnský sbor jsou rezervovány lavice vpředu.

Přestávka na oběd

Po bohoslužbě je možnost opékání vuřtů pod širým nebem u lesa vzadu za klášterní budovou - vpravo - viz plánek.

16,30 DĚKOVNÁ POBOŽNOST K PANNĚ MARIÍ ve Studentské kapli

Zpívané litanie - Svátostné požehnání - Mariánská píseň

Vchod do Studentské kaple je z basiliky vpředu vlevo a pak vpravo po schodech nahoru - 1. poschodí.

Po pobožnosti duchovní koncert brněnského sboru s instrumentální skupinou.

Zvláštní upozornění!!!

Sobotní bohoslužba ve Winterthuru - 5. června a nedělní bohoslužba v Curychu a v Rüti-Tannu - 6. června se nekoná! Putujeme k Matce Boží!

Maria ve světle Ducha svatého

Jirina Kolářová

Žena oděná sluncem

Na nebi se ukázalo velké znamení: Žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna ze dvanácti hvězd (Zjev 12.1).

Na samém začátku dějin spásy, když lidé museli pro svůj hřích opustit ráj, dal jim Bůh velikou šanci: Ukázal na Ženu, která ve spojení se svým Potomkem rozdrtila hlavu satanovi (Gen 3.15)

Lidé dobře pochopili Boží příslib a čekali s touhou na slíbeného Vykupitele. Ve své porušenosti však kupili hřích na hřích, zatemňovali svůj výhled k Bohu, až začali dávat přednost svým představám před přáním Božím. Když pak skutečně přišel Vykupitel, nepoznali v něm Potomka oné zaslíbené Ženy v ráji. Jak by asi vypadal osud lidstva, kdyby byli židé poznali Ženu a jejího Potomka, přijali jeho učení a snažili se je šířit mezi ostatní národy? Jak jinak mohla vypadat naše cesta do nebe! Protože však vyvolený národ Vykupitele nepoznal, zamítl ho a ukřižoval, není teď už jiné cesty ke spáse, než přes Kalvárii.

I toto cestou však má jít s námi Žena. Jinak nám hrozí nebezpečí, že sejdeme z cesty. Zamysleme-li se nad dnešními poměry, snadno poznáme, jak velice záleží ďáblu na tom, aby lidé Ženu nepoznali, aby se snažili roztrhnout to, co Bůh spojil. Ježíše a jeho matku Marii. Církev vždycky vedla své děti k této jednotě ve dvou: Ježíš a Maria. Dnešní člověk ztrácí cit pro věci Boží. Lidé se často mylně domnívají, že cesta k Ježíši přes Marii je jakási zacházka, že bychom si mohli cestu zkrátit a jít k Ježíši přímo. Jaký to omyl. Jak by mohlo dítě najít v hostnoucí tmě samo, bez matky, cestu domu? A tak je dnešní člověk v nebezpečí, že sejde na bludnou cestu.

Proto papežové posledních staletí stále zřetelněji a naléhavěji ukazují na Marii. Dělá to i náš současný papež Jan Pavel II. Chce nám znovu ukázat, že jedinou cestou ke Kristu je Maria, stejně jako jedinou cestou k Otci v Duchu svatém je Ježíš. Je to táž cesta, kterou nám ukazuje papež Lev XIII. Tento papež říká: "Trojí cestou k nám přicházejí milosti. Bůh Syn nám milosti zasloužil.

Bůh Otec nám je uděluje, Maria nám je vyprošuje."

Největší milost, kterou člověk kdy dostal, nám dal Bůh skrze Marii: svého Syna. Jak by nám tedy touto cestou nedal i všechno ostatní?

Na nás je, abychom tento Boží dar poznali a uznali.

S Božským Synem žehnej nás, Maria Panno, v každý čas!

Jak se vyrovnat se stářím?

Několik zlatých rad

Ke stáří nepatří ani tak zeleň rašícího osení na polích života, jako spíš zlaté obilí, uzrálé v sýpce srdce: trpělivost, zkušenost, moudrost, nezištná oddanost. Moser Georg

Pod stromem spal vlk. Na stromě nad ním poskakovala veverka tak směle, že při jednom ze svých hazardních skoků dopadla přímo na něho. Vlk se vymrštil a užž chtěl vyděšené zvířátko sežrat.

- "Pust' mě", prosila veverka.

- "Dobrá", odpověděl vlk, "ale ty mi zato musíš vyprávět, proč jsou veverky tak veselé. Poskakujete si denně ze stromu na strom, z větve na větev, zatímco mně je pořád smutno."

- "Znám důvod", řekla veverka. "Ale mám z tebe veliký strach. Nejdřív mě pust', potom ti povím, proč nemůžeš být tak bezstarostně a ze srdce veselý, jako jsme my."

Vlk pustil veverku na svobodu. Ta rychle vyskočila na strom a zavolala: "Ty, vlku, jsi smutný a stále špatně naložený proto, že jsi zlý a nedůvěřivý. Proto tě, bručouně, nemá nikdo rád. A my jsme zas tak veselé proto, že nikomu neubližujeme. Proto jsme všude vítané a každý nás má rád!" (Ruská bajka)

Nic se nedá v životě vynutit

Všichni musíme čekat. Čekáváme na autobus, na listonoše, na lékaře, na číšníka, na jídlo, na dobrou zprávu, na telefonní rozhovor, na dopis, a konečně čekáme všichni na štěstí.

Kdo neumí čekat, leckdy se připraví o úspěch, dostává se do těžkostí, rozbíjí na střepy, promarní mnohou šanci, dělá druhý krok ještě před prvním, stává se břemenem sobě i druhým.

Jedna čínská anekdota vypráví o muži, který nedovedl čekat:

"Jeden muž zoral poličko a dobře je připravil k setbě. Za několik týdnů přišel a divil se, že setba vzhází tak pomalu. Na sousedově poli pozoroval bujný zelený porost. Den ze dne byla jeho trpělivost menší. Samou starostí už skoro nespál. Nakonec dostal bláhový nápad. Doběhl ke svému poli a začal povytahovat malé něžné stonky nad zem. Byla to samozřejmě namáhavá práce, ale nakonec ji dokončil. Cestou domů potkal svého souseda a vyprávěl mu, jak pomáhal svému obilí růst. Oba se otočili, a šli zpátky podívat se na pole. Zvědavost je poháněla, ale když došli - našli všechno zničené a zvadlé. - A ještě dlouho se lidé ze vsi smáli muži, který neuměl čekat."

Pane, viš lépe než já, že jsem den ze dne starší a jednoho dne budu starý.

Chraň mne, abych si nenamlouval, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu říci své. Vysvobod' mne z velké vášně chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Už mně hýt přemýšlivým (ne však šfouravým), být k pomoci (ne však dikátorským).

Při mě převeliké hromadě moudrosti se mi zdává, že je škoda nepředat je dál- avšak Pane, Ty chápeš, že bych si rád zachoval alespoň několik přátel.

Z deníku otce Jana Topenčíka:

Nedaleko Žarošic, známého poutního mariánského místa, se kdysi po bitvě u Slavkova sešel rakouský císař František s císařem Napoleonem. Onu událost doposud připomíná pamětní deska, umístěná na zdi bývalého panského dvora. Tam, pod lipami, bývala poslední zastávka našich poutníků, kteří pěšky putovali pravidelně na Zlatou sobotu ke "Staré Matce Boží". My, jako kluci, jsme se na tu zastávku vždy moc těšili. Nejen proto, že to byl oddech po dlouhé cestě, ale hlavně proto, že tam u té pamětní desky se "starší bratři", jak se říkalo těm předmodlivačům a předzpěvákům, co vedli pouť, pravidelně modlili za to, "**aby Pán Bůh potentáty při zdravém rozumu zachovati ráčil!**" Moc se nám líbilo to slůvko "potentáty", i ten úmysl, a my jsme s tajemným smíchem pomrkávali.

Když se dnes, po mnoha desetiletích, dívám zpátky a zároveň se dívám i kolem sebe, jak a kvůli čemu se třeba jen u naši politici dohadují, vidím, jak je ta modlitba a hlavně její úmysl stále aktuální. Potentáty sice u nás nemáme, ale snad nebude škodit, když se budeme všichni modlit na úmysl, "aby Pán Bůh všem, i našim politikům a státníkům, zdravý rozum dal a zachoval!"

* * * * *

Stalo se to v tábore Bytíz u Příbrami. Kromě muklu, kteří v otrockých podmínkách těžili uran "pro mir", jak to všude hlásaly nápisy, našla zaměstnání uklízečky v táborové kantýně jedna starší máma. Měla kdysi krámk s devocionáliemi na Svaté Hoře. Tuto nekalou živnost jí režim zarazil, a tak, aby měla nějaké roky do duchodu, nastoupila do lágru. V tu samou dobu tam omylem eskortovali P. Karla Šupu, jezuitu. Omylem proto, že byl souzen jako skladník v Teplicích, a tak přišel na Bytíz. Až prasklo, že je "farář", byl pak hned převezen do Kartouz-Valdic. Ale přece jen v Bytízi prožil nějaký čas k radosti muklu, kteří alespoň chvíli měli mezi sebou kněze. První starosti kluku bylo sehnat mešní víno ke mši svate. Obstarala to ona uklízečka z kantýny. Tato starší obyčejná žena se stala spojkou mezi lágrem a světem venku. Až jednoho dne ji nějaký mukl, bonzák, shodil. Ihned byla zatčena a mladý vyšetřovatel na ni spustil: "Babo, my tady vytváříme hodnoty a vy nám je pod rukama rozebiráte!" Ale ona se nedala a povídá: "Mladý muži, vy že něco vytváříte? Vždyť vy jste trubec, který žije z toho, co my starší jsme v této zemi vybudovali. Z čeho budete žít, až to spotřebujete? Měl by jste se stydět a raději jít fírat a ne dělat to, co děláte!" Kdyby to řekl mužský, tak by asi už plival

zuby! Žena si tenkrát mohla dovolit víc. Chtěli po ní, aby se doznala, že na tábor přinášela mešní víno, že dostane poloviční trest. Ale ona zapírala i u soudu. Byla odsouzena.

Naštěstí pro ni, zrovna vyhlásili amnestii. Ta se na ni vztahovala, takže po přenocování mohli jít hned druhý den poděkovat Matičce Svatohorské. Do tábora už nastoupit nesměla, ale to jí nevadilo. Byla šťastná, že alespoň nějaký čas i díky ní mohli vězňové přijímat eucharistii, která tak posilovala všechny, kteří po ní toužili.

* * * * *

Shromáždit 51 účastníků exercicií v Klausenhofu pro dokumentární foto je velký problém. To poznáte, když je spočítáte.

* * * * *

Květná neděle - odcházíme z kaple ke svěcení ratolesti

A Z B

8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr 99, 8004 Zürich

Pravidelné **české bohoslužby**

- Zürich** každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur každou sobotu v 18 15 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann každou první neděli v měsíci v 9 15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinistr.26
Aarau každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek **SPOLEČENSTVÍ MODLITBY.** V 19,45 mše svatá, po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.
První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19,30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Květen - červen - červenec

Květen nás všechny zve uctívat P.Marii Matku Boží.

Zvu Vás k modlitbě růžence 25 minut před bohoslužbami.

Papež Jan Pavel II., velký ctitel Panny Marie říká:

Modlitba je nepřemožitelná zbraň.

Potřebujeme ji zvláště v těchto týdnech, kdy v Evropě je válka.

6. června - pout' k Panně Marii do Einsiedeln - viz program
11. června - Slavnost **NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**
Bohoslužba v našem kostele - Aemtlerstr. 49
20. června - není bohoslužba v Aarau a v Curychu
20. - 26. června - jsem mimo Švýcarsko, exercicie v Como.
26. června - není bohoslužba ve Winterthuru
29. června - Slavnost **SV. PETRA A PAVLA**, apoštolů

Pro vaši informaci

Podzimní duch.obnova v Quartenu s Otcem Vladimírem Tomečkem SJ z Brna.
se koná 22. - 24 října 1999

V celé Evropě probíhá sbírka pro vyhnance z Kosova - naše misie poslala ze sbírek 500,-sFr Otcí Medovi do Indie pro jeho misií mezi chudými jsem poslal z vašich sbírek 5126 Dolarů.